

van een kleine hoeveelheid van een tweede. Zoo wordt bij voorbeeld opgegeven, dat 4 mg morphine + 0.4 mg codeïne dezelfde stoppende werking op de darmen hebben als 10 mg morphine.

Van bismuthzouten geve men in maagpoeders niet meer dan noodig is en vermijde een onnauwkeurig en daardoor tot verspilling aanleiding gevend advies van toediening, namelijk „eierlepelsgewijs”; men doet beter afgepaste poeders voor te schrijven.

Voor tinctura jodii is door het Rijksbureau voor Genees- en Verbandmiddelen de sterkte anders dan op medisch voorschrift reeds verminderd tot 3 pCt. Men zal waarschijnlijk in de meeste gevallen met deze concentratie kunnen volstaan. Bovendien kan het gebruik worden aanbevolen van mercurochroom en jodana.

Ten aanzien van coffeïne is een overeenkomstige maatregel getroffen; buiten de receptuur, dus bij voorbeeld in specialité's, is reeds lang geen grootere dosis toegestaan dan 25 mg per keer. In de receptuur is deze beperking vermoedelijk ook wel mogelijk.

Voor het insuline zijn eveneens reeds maatregelen genomen. De arts streve ernaar den patiënt op een minimale hoeveelheid insuline in te stellen.

Er moge nog op worden gewezen, dat ook voor de verbandmiddelen elke verspilling behoort te worden vermeden.

C. BANNING,
Geneeskundig Hoofdinspecteur
van de Volksgezondheid

J. W. BIRZA,
Directeur van het Rijksbureau
voor Genees- en Verbandmiddelen

DE BEHANDELING VAN DEN OPEN GEBLEVEN DUCTUS BOTALLI

De heer S. VAN PRAAG gewaagt in zijn artikel van de „functioneele sluiting” van den ductus arteriosus BOTALLI, die aan de definitieve sluiting zou voorafgaan. Ik moge op deze plaats wijzen op een artikel van J. ALLEN KENNEDY en S. L. CLARK 1), die op zeer vernuftige wijze het sluitingsmechanisme van den ductus BOTALLI bij caviae hebben onderzocht. Deze schrijvers onderscheiden een duidelijk aantoonbare sluiting door spiercontractie onmiddellijk na de geboorte en wijzen in verband daarmee op den bijzonderen bouw van de intima en de media, waarin zeer veel spierweefsel doch zeer weinig elastische en collagene vezels voorkomen, vergeleken met bij voorbeeld de aorta en de arteria pulmonalis. Wat de mogelijke oorzaak van deze vrijwel onmiddellijk intredende sluiting betreft (1—3 minuten na de geboorte der proefdieren), wijzen de proeven van bovengenoemde schrijvers bij nog ongebooren caviae in de richting van een vegetatieve reflex. Daar de efferente zenuwvezels in den wand zeer schaarsch zijn 2), wordt de meening geopperd, dat deze reflex een humorale schakel zou kunnen hebben. De later ontstaande definitieve sluiting wacht nog op een aannemelijke verklaring. Het is niet onmogelijk, dat de oorzaak van het proces van transsudatie met opvolgende organisatie moet worden gezocht in de spiercontractie, waarvan boven sprake is, een spiercontractie, die in het bijzonder de intima ischaemisch zou maken. Men kan echter nog maanden na de sluiting kleine vasa vasorum in de intima en de media waarnemen 3).

Tenslotte zou ik nog het artikel van BARCLAY c.s. willen noemen 4), die een uitvoerig röntgenologisch onderzoek verrichtte over het sluitingsmechanisme bij den mensch.

Utrecht, 16 Maart 1942

J. AUËR,
prosector Anatomisch Instituut

BEHANDELING VAN VROUWEN, LIJDENDE AAN GESLACHTSZIEKTEN

De Generalstabarzt, leitender Sanitätsoffizier beim Wehrmachtbefehlshaber in den Niederlanden verzoekt mij het volgende ter kennis van de Nederlandsche artsen te brengen:

Met nadruk wordt er op gewezen, dat het verboden is, Nederlandsche vrouwen en meisjes, die door de Duitsche weermacht als infectiebron van geslachtsziekten zijn opge-

1) *Anat. Rec.*, dl. 79, 1941.

2) NONIDEZ, *Anat. Rec.*, dl. 69, 1937.

3) WINTERNITZ c.s., *The biology of arteriosclerosis*, 1938.

4) *Brit. J. Radiol.*, dl. 11, 1938.